

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/134/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219202483
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8219202483.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobkyne: Q. Q., K.. XX.XX.XXXX, O. O. XX, XXX XX Z.J., právne zastúpenej advokátom: Mgr. Matúš Macko, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOST' s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zdržaní sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov z 28.11.2013, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 800503290 z 28.11.2013, na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne.

II. Žalobkyni priznáva voči žalovanému 100% nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 04.12.2019 sa žalobkyňa domáhala vydania rozhodnutia o uložení povinnosti žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov (ďalej len „dohoda o zrážkach zo mzdy“), uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným XX.XX.XXXX k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX G. XX.XX.XXXX (ďalej len „úverová zmluva“) a tiež sa domáhala vydania neodkladného opatrenia, ktorým by jednako žalovanému bola uložená identická (ako v rozsudku) povinnosť zdržať sa použitia tejto dohody o zrážkach zo mzdy a jednako, aby aj jej zamestnávateľovi (v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia bol označený ako žalovaný 2/) bola uložená povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne na základe tejto dohody o zrážkach zo mzdy.

2. Žalobkyňa svoju žalobu, ako aj návrh na vydanie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že 28.11.2013 uzavrela v postavení dlžníka (spotrebiteľa) so žalovaným v postavení veriteľa (dodávateľa) úverovú zmluvu, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni spotrebiteľský úver v sume 4 500,- Eur s ročným úročením 39,15 %, pri ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“) 82,68 %, pri priemernej RPMN 23,21 %, ktorý úver, ako aj celkové náklady za úver v sume 1 350,- Eur sa žalobkyňa zaviazala žalovanému splatiť do 01.02.2014. Žalobkyňa uviedla, že v čase podpisovania úverovej zmluvy nemala vôbec vedomosť, že podpisuje aj dohodu o zrážkach zo mzdy, pretože úverová zmluva je typovo formulárovou zmluvou, ktorá bola vopred pripravená žalovaným a ktorej obsah ona sama nemala možnosť ovplyvniť a o jej obsahu nebola ani poučená. O existencii predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy sa žalobkyňa dozvedela až od svojho zamestnávateľa (v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia bol označený ako žalovaný 2/), ktorému bola 01.04.2015 doručená výzva žalovaného na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne na základe predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa je presvedčená, že dohoda o zrážkach zo mzdy, o ktorej nemala vedomosť a ktorá nebola s ňou ako spotrebiteľom individuálne dojednaná, takže ju nemala možnosť odmietnuť, je neplatná, pretože na jej základe si žalovaný vymáha od nej plnenia na ktoré nemá nárok, keďže

úverová zmluva, ktorá je právnym titulom týchto jeho nárokov je v rozpore s v rozhodnom čase, t.j. v čase uzavretia dotknutej úverovej zmluvy, účinným zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Podľa žalobkyne v ňou podpísanej úverovej zmluve absentujú viaceré zákonné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, ako je uvedenie správnej ročnej úrokovej sadzby; uvedenie správnej RPMN; absencia výpočtu RPMN, absencia rozpisu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; uvedenie doby trvania úverového vzťahu a pod., v dôsledku čoho by táto úverová zmluva mala byť podľa žalobkyne považovaná za bezpoplatkovú a bezúročnú. Okrem toho sa v úverovej zmluve podľa žalobkyne nachádza aj neprijateľné a teda neplatné zmluvné dojednanie týkajúce sa dojednania administratívneho poplatku za poskytnutie jej úveru, ktoré dojednanie vytvára hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v jej neprospech ako spotrebiteľa.

3. Uznesením č.k. 8 Csp 134/2019-39 zo 17.12.2019 okresný súd s právoplatnosťou od 18.01.2020 na návrh žalobkyne nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej 28.11.2013 medzi žalobkyňou a žalovaným k úverovej zmluve z 28.11.2013 a súčasne zamestnávateľovi žalobkyne (v neodkladnom opatrení bol označený ako žalovaný 2/) uložil povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne na základe predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy z 28.11.2013, až do doby právoplatného skončenia veci samej.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe žalobkyne uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola medzi ním a žalobkyňou uzavretá v súlade s § 551 Občianskeho zákonníka a to na zabezpečenie pohľadávky žalovaného plynúcej mu voči žalobkyňi zo zmluvy o úvere č. 80050 z 18.08.2015 (žaloba sa však týka úverovej zmluvy z 28.11.2013, pozn. súdu), ktorá dohoda je riadnym a zákonným zabezpečovacím prostriedkom na základe ktorého je veriteľ, resp. záujem veriteľa chránený pred zlou platobnou disciplínou dlžníka a teda zabezpečenie záväzkov v zmluvných vzťahoch slúži k zvýšeniu právnej istoty veriteľa a zároveň prispieva k stabilite týchto vzťahov. Žalovaný má za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje všetky zákonné náležitosti tiež súhlas dlžníka (žalobkyne) s tým, aby sa jej zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne boli poukazované na účet žalovaného (veriteľa), pričom tieto zrážky neboli dohodnuté vo výške, ktorá by odporovala § 551 Občianskeho zákonníka. Dohoda o zrážkach zo mzdy je obsiahnutá na samostatnom dokumente, a teda predstavuje osobitnú listinu, čo je podľa žalovaného v súlade aj so zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý pripúšťa možnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy aj dohodou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, ak je táto dohoda uzatvorená vo forme osobitnej listiny. Okrem toho podľa žalovaného, žalobkyňa mala možnosť si túto dohodu o zrážkach zo mzdy preštudovať a aj ju vyplniť a až následne na to potvrdiť jej prijatie svojim vlastnoručným podpisom, v ktorom dôsledku sa tak žalobkyňa podieľala na individuálnej dohode o jej obsahu čo znemožňuje konštatovať, žeby sa jednalo iba o formulárovú listinu ktorú žalobkyňa mohla buď iba prijať alebo odmietnuť. Žalovaný tiež podotkol, že nerealizovaním dohody o zrážkach zo mzdy, vzniká žalobkyňi závažnejšia ujma ako jej realizovaním, pretože jej nerealizovaním záväzkov žalobkyne voči žalovanému narastá, v porovnaní s tým, aký by bol, keby sa zrážky zo mzdy vykonávali, ktoré platby by ponížovali istinu úveru a teda aj dohodnuté úroky by sa počítali stále z nižšej sumy istiny. Podľa žalovaného predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy má všetky zákonné náležitosti, t.j. má písomnú formu a žalobkyňa s ňou svojim podpisom vyjadrila súhlas, takže sa nejedná iba o jednostranný pokyn žalovaného daný zamestnávateľovi žalobkyne, preto dohoda o zrážkach zo mzdy má charakter dvojstranného právneho úkonu; taktiež obsahuje obligatórnu náležitosť, ktorou je uvedenie presnej výšky sumy zrážky (žalovaný uvádza sumu 95,- Eur, čo sa pravdepodobne týka iného zmluvného vzťahu a nie dotknutej dohody o zrážkach zo mzdy z 28.11.2013, v ktorej bola suma zrážky dohodnutá na cit. „20,25 Eur“ - málo čitateľné, pozn. súdu), ktorá suma nie je vyššia ako suma zákonom dovolená pri výkone rozhodnutia a napokon v predmetnej dohode o zrážkach zo mzdy je aj jasne špecifikovaný zamestnávateľ žalobkyne, teda podľa žalovaného dotknutá dohoda o zrážkach zo mzdy má všetky zákonné náležitosti a teda niet dôvodu vyhlásiť ju za neplatnú. Vzhľadom na uvedené má žalovaný tiež za to, že titulom zrážok zo mzdy žalobkyne na základe takto platnej dohody o zrážkach zo mzdy, tak na jeho strane nemohlo dôjsť ani k bezdôvodnému obohateniu. Okrem toho žalovaný uviedol, že ak teda zákonodarca v Občianskom zákonníku zakázal použitie jedného zabezpečovacieho prostriedku v spotrebiteľských vzťahoch a o ostatných mlčal, použitím výkladu a contrario je zřejmé, že ostatné zabezpečovacie prostriedky sú v spotrebiteľských vzťahoch právne povolené a to aj vrátane dohody o zrážkach zo mzdy, obdobne ako je tomu aj v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch

a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a taktiež s smernici 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, ktoré použitie dohody o zrážkach zo mzdy pripúšťajú ako zabezpečovací prostriedok v spotrebiteľských vzťahoch, resp. tento explicitne nevylučujú. Podľa žalovaného cit. „... je teda zrejmé, že neexistuje žiaden zákonný dôvod na to, aby dohoda o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací inštitút nemohla byť so spotrebiteľmi uzatváraná. (...)V prípade, ak by sa pri každom predložení dohody o zrážkach zo mzdy zamestnávateľovi vyžadovalo rozhodnutie súdu, inštitút by stratil opodstatnenosť a nebol by ani zaradený k mimosúdnyim zabezpečovacím prostriedkom, ktoré si môže veriteľ uplatniť voči neplatiacemu dlžníkovi, ktorý nie je ochotný napriek upomienkam začať plniť svoj dlh. Navyše veriteľ tým sa snaží dlžníka ušetriť o navyšovanie dlžnej sumy, ktorá je spojená so súdnymi trovami, trovami exekučného konania a trovami právneho zastúpenia, na úhradu ktorých by mal právo.“ Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol žalobu žalobkyne zamietnuť (žalovaný priložil k svojmu vyjadreniu aj nesprávnu dohodu o zrážkach zo mzdy uzavretú so žalobkyňou 18.08.2015, ktorá však nie je predmetom tohto sporu, pozn. súdu).

5. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného vo svojom stanovisku v prvom rade uviedla, že predmetom tohto konania je dohoda o zrážkach zo mzdy z XX.XX.XXXX, pričom žalovaný sa evidentne vyjadril k inej zmluve a teda toto vyjadrenie sa netýka danej veci s tým, že ak by sa v tomto smere na strane žalovaného jednalo len o chybu v písaní, tak ohľadom jeho ostatnej argumentácie, žalobkyňa zotrúva na svojich skorších vyjadreniach a tvrdenia žalovaného považuje za mylné a nesprávne. V tej spojitosti žalobkyňa uviedla, že podmienkou na platné uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy nie je len jej uzavretie písomne vo forme osobitnej listiny, ale pri jej uzavretí musí byť spotrebiteľ poučený aj o dôsledkoch jej uzavretia a spotrebiteľ musí mať možnosť jej uzavretie aj odmietnuť. Žalobkyňa opakovane uviedla, že pri uzatváraní úverovej zmluvy nebola poučená, že spolu s ňou uzatvára aj dohodu o zrážkach zo mzdy a o dohode sa dozvedela až od svojho zamestnávateľa, keď mu žalovaný zaslal žiadosť o vykonávanie zrážok z jej mzdy. Preto je podľa žalobkyne vylúčené, aby zo strany žalovaného bola poučená o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy a taktiež nemala vedomosť o tom, že môže odmietnuť uzavrieť túto dohodu o zrážkach zo mzdy. Napokon v súvislosti s otázkou platnosti dohody o zrážkach zo mzdy, žalobkyňa poukázala aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7 Co 148/2018 z 28.02.2019, podľa ktorého cit.

„ Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov hoci uzatvorená na samostatnom tlačive má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch so spotrebiteľmi. Je preto právne bezvýznamné, či takáto dohoda vyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo z osobitnej zmluvy. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola uzatvorená na predtlačenom formulári v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalovaný ničím nepreukázal individuálny charakter tohto dojednania.

Ustanovenie § 551 Občianskeho zákonníka umožňuje zabezpečiť uspokojenie pohľadávky písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Aj pre túto dohodu platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka).

Právny úkon je v ustanovení § 34 Občianskeho zákonníka definovaný ako prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Základným predpokladom vzniku právneho úkonu je existencia vôle. Bez vôle preto niet ani právneho úkonu.

Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informáciu o tom, čo uzatvorenie konkrétneho právneho úkonu znamená. Z uzatvorenej dohody žiadne podstatné informácie o inštitúte dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov nevyplyvajú. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov pritom nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia zo strany súdu alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov umožňuje obísť dôležitý

prvok v ochrane spotrebiteľa a to ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok so zameraním na to, či tieto nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

Žalovaný sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nemohol zbaviť ani poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobcu. Kým rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov realite praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovať v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu. Žalovaný ničím právne významným nepreukázal, aby žalobcovi poskytol jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo znamená uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov.

Rovnako v samotnej dohode o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov (č.l. 30 spisu) sa žiadne poučenie žalobcu o dôsledkoch uzatvorenia dohody nenachádza. Žalobca teda nemal k dispozícii jasné a zrozumiteľné informácie umožňujúce mu pochopiť inštitút dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. “

6. Na pojednávanie nariadené na 30.09.2021 sa nedostavil žalovaný, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil písomným podaním doručeným okresnému súdu 29.09.2021 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti so súhlasom konať v jeho neprítomnosti, preto okresný súd postupom podľa § 180 CSP vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti žalovaného, pričom na pojednávaní prítomný právny zástupca žalobkyne uviedol, že na podanej žalobe trvá, dohoda o zrážkach zo mzdy bola žalobkyňou podpísaná bez jej vedomia, že ju podpisuje s tým, že nebola poučená o jej dôsledkoch a taktiež nemala možnosť odmietnuť ju podpísať, pričom na základe tejto dohody o zrážkach zo mzdy sa žalovaný domáha voči nej plnení, na ktoré nemá nárok, keďže úverová zmluva, ku ktorej bola dohoda uzavretá neobsahuje všetky zákonné náležitosti a takisto obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v podobe administratívneho poplatku, dôvody ktoré sú bližšie uvedené v žalobe. Dodal, že úver z úverovej zmluvy z 28.11.2013 mal byť žalobkyňou splatený 01.02.2014 a teda z dôvodu opatrnosti žalobkyňa vznáša námietku premĺčania nároku z tejto úverovej zmluvy.

Na pojednávaní 30.09.2021 prítomná žalobkyňa sa pridržala vyjadrení svojho PZ s tým, že k samotnému procesu uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy uviedla, že pri návšteve kancelárie žalovaného, kde prišla požiadať o úver sa zamestnanec žalovaného iba dopytoval či je zamestnaná s tým, že predložila iba potvrdenie o zamestnaní a následne podpísala jej predložené listiny s tým, že nebola upovedomená, resp. upozornená na to, že v prípade, ak nebude úver splácať, môžu byť nariadené zrážky z jej mzdy. O tomto nemala vedomosť. Úver splácala až do doby, kým tak pre nepriaznivú finančnú situáciu učiť nemohla.

7. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie vyjadreniami sporových strán, ako aj nimi predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

8. Sporové strany uzavreli XX.XX.XXXX „Zmluvu o spotrebiteľskom úvere“ (ďalej len „úverová zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalobkyňi v sume 4 500,- Eur s tým, že žalobkyňa ako dlžník sa zaviazala finančné prostriedky vrátiť spolu s úrokom zo spotrebiteľského úveru vo výške 39,15 %, ktorý predstavoval sumu 293,63 Eur s tým, že okrem úroku do celkových nákladov úveru, ktoré boli 1 350,- Eur, bol započítaný aj administratívny poplatok vo výške 1 056,37 Eur, takže celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa za úver zaplatiť bola 5 850,- Eur (4 500-istina + 1 350-náklady), ktorú sumu mala žalobkyňa zaplatiť najneskôr do 01.02.2014. V úverovej zmluve bola stanovená priemerná RPMN vo výške 23,21 % a RPMN za daný úver vo výške 82,68 %. V úverovej zmluve žalobkyňa (dlžník) vyhlásila, že súhlasí so všeobecnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy a potvrdila ich prevzatie.

9. Z Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov vyplýva, že ju XX.XX.XXXX uzavrela žalobkyňa so žalovaným na zabezpečenie pohľadávok žalovaného (veriteľa) voči žalobkyňi (dlžník) z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX G. XX.XX.XXXX, v ktorej žalobkyňa vyslovila súhlas, aby na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky žalovaného, jej z jej príjmu zamestnávateľ robil mesačné zrážky v sume 20,25 Eur (slabo čitateľné, pozn.) a poukazoval ich na účet žalovaného. V predmetnej dohode o zrážkach zo mzdy, nie je žiadne poučenie o význame tohto inštitútu, o podmienkach jeho uplatnenia a o jeho následkoch pre žalobkyňu.

10. Listom z 01.04.2015 žalovaný oznámil zamestnávateľovi žalobkyne, že titulom úverovej zmluvy z XX.XX.XXXX eviduje voči žalobkyňi pohľadávku v sume 7 385,68 Eur s tým, že titulom predloženia dohody o zrážkach zo mzdy z XX.XX.XXXX súčasne vyzval zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie jej zrážok zo mzdy na uspokojenie tejto pohľadávky až do jej úplného zaplatenia.

11. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) „Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o
a) splnení povinnosti,
b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.“

12. Podľa § 290 CSP „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

13. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObchZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

14. Podľa § 551 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.“

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

16. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.“

18. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.“

19. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje

poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

20. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.“

21. Podľa § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.“

22. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“

23. Podľa prvej vety § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa „Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.“

24. Podľa § 34 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.“

25. Podľa § 37 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.“

26. Podľa § 39 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.“

27. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobkyňou na jednej strane a žalovaným na strane druhej bola 28.11.2013 uzavretá úverová zmluva, ktorá má nepochybne v súlade s, v rozhodnom čase jej uzavretia, účinnou citovanou právnou úpravou atribúty zmluvy spotrebiteľskej, pretože jednako žalobkyňa pri jej uzatváraní vystupovala ako spotrebiteľ, keďže jej bol poskytnutý úver za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a žalovaný pri uzatváraní úverovej zmluvy konal s poukazom na predmet svojho podnikania. Pre spotrebiteľskú zmluvu je totižto charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred jednostranne určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Preto Občiansky zákonník zastrešujúci, aj v rozhodnom čase uzavretia úverovej zmluvy, ochranu spotrebiteľa výslovne deklaroval, že ustanovenia v spotrebiteľských zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a teda neplatné. Znakom tejto kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pričom uvedené plynie z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi, ktorý vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, dodávateľ vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou, pretože je to práve dodávateľ, ktorý je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené (naformulované) a spotrebiteľ ich spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť, resp. spotrebiteľ má len fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu spotrebiteľ nemá

možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Preto účelom právnej úpravy upravujúcej právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa a v tomto kontexte zákonodarca pod hrozbou neplatnosti koncipoval aj zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách.

28. Vzhľadom na uvedené mal teda okresný súd za to, že v predmetnom konaní ide o spotrebiteľský spor, teda o spor súvisiaci s úverovou zmluvou, ktorej plnenie bolo zabezpečené dohodou o zrážkach zo mzdy, pretože obe zmluvy sú zmluvami spotrebiteľskými, pričom vykonaným dokazovaním mal okresný súd za preukázané, že obe tieto zmluvy boli uzavreté medzi žalobkyňou ako spotrebiteľkou a žalovaným, ako dodávateľom v jeden a ten istý deň. V danom prípade sa v zmysle žalobného petitu teda žalobkyňa nedomáha, aby okresný súd vyslovene iba určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, ale domáha sa, aby súd išiel ďalej a aby túto otázku posúdil iba ako otázku predbežnú a v konečnom dôsledku, aby na základe tohto jej predbežného právneho posúdenia uložil žalovanému plniť povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, t.j. v danom prípade sa jedná o žalobu na splnenie povinnosti podľa cit. § 137 písm. a) CSP, ktorú žalobu súdna prax považuje za osobitný druh žaloby vyplývajúci z § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa (napr. Najvyšší súd SR sp. zn. 6Cdo/27/2018 z 28.03.2019).

29. Predmetom tohto súdneho konania je teda preskúmanie zákonnosti dohody o zrážkach zo mzdy z 28.11.2013, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, v ktorej súvislosti okresný súd má za potrebu v prvom rade zdôrazniť, že sa síce plne stotožňuje s obrannou argumentáciou žalovaného, že inštitút dohody zrážok zo mzdy je podľa § 551 Občianskeho zákonníka legitímnym prostriedkom slúžiacim veriteľovi na zabezpečenie jeho dlhu, ktorý vzniká na základe dobrovoľnosti dohodou zmluvných strán a ktorým je veriteľ chránený pred zlou platobnou disciplínou dlžníka a s týmto tvrdením okresný súd nijako nepolemizuje, avšak okresný súd podotýka, že predmetom skúmania tohto súdneho konania nie je (ne)platnosť dohody o zrážkach zo mzdy z dôvodu jej aplikácie v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu, ale dôvodom tohto skúmania je pre spotrebiteľa málo transparentný spôsob jej uzavretia resp. okolnosti procesu jej vzniku. Inými slovami povedané, dohoda o zrážkach zo mzdy je v danom prípade neplatnou nie z dôvodu, že ako zabezpečovací inštitút bola použitá v spotrebiteľskom vzťahu, ale z dôvodu pre spotrebiteľa netransparentného procesu jej vzniku.

30. Ako už bolo uvedené, inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom, a ak neexistuje hoci len potencionálne riziko vymoženía nezákonného či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídením súdneho procesu siahnúť na majetok dlžníka. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženía nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Hrozba vzniku ujmy postačuje v tom smere, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške nerozhoduje nestranná inštitúcia (súd), ale spravidla podnikateľ (veriteľ) a je značne problematické až nezistiteľné, kedy tento inštitút obchodník aktivuje.

31. Dohoda (zmluva) o zrážkach zo mzdy je riadnym dvojstranným právnym úkonom, t.j. v zmysle cit. § 34 OZ je teda dvojstranným prejavom vôle smerujúcim k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom vôle spájajú a to za predpokladu, že spĺňa esenciálny zákonný atribút platnosti podľa cit. § 37 ods. 1 OZ založený na slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne prejavenej vôli zmluvných strán, bez ktorej niet ani právneho úkonu. Preto aj dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje, aby aj priemerný spotrebiteľ, ktorému sa takáto vopred predpripravená dohoda k podpisu predsúva veriteľom (dodávateľom), aby mal informáciu o tom, čo je jej obsahom a aké sú jej dôsledky, t.j. aby mal informáciu čo uzatvorenie tohto právneho úkonu znamená. Uvedená požiadavka je plne legitímnou nie len vzhľadom na uvedené zákonné požiadavky kladené na proces jej vzniku (slobodné, informované a vedomé rozhodnutie), ale keďže inštitút dohody o zrážkach zo mzdy, ako už bolo uvedené, umožňuje obídením súdneho procesu siahnúť na majetok dlžníka, je táto požiadavka opodstatnená aj z dôvodu, že aplikácia tohto inštitútu nie je založená na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale len na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia zo strany súdu alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantný tento ex offo súdny prieskum, práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok v ochrane spotrebiteľa a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok

so zameraním na to, či tieto nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

32. Okrem toho, okresný súd aj v zhode so žalobkyňou dovoľávanou sa judikatúrou Krajského súdu v Prešove tiež podotýka, že vo všeobecnosti platí, že je právne bezvýznamné či dohoda o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací inštitút je bezprostrednou súčasťou úverovej zmluvy alebo či je uzatvorená na samostatnom tlačive (ako je tomu v tomto prípade, pozn.), pretože v každom prípade sa jedná o zmluvnú podmienku, ohľadne súhlasu s ktorou by každá zmluvná strana, teda aj spotrebiteľ mala, v súlade s cit. ustanoveniami účinnými ku dňu uzavretia dotknutej úverovej zmluvy vysloviť slobodný, informovaný a vedomý prejav vôle. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 MCdo 9/2012).

33. V danom prípade z predloženej dohody o zrážkach zo mzdy z 28.11.2013 vyplýva, že v podstate ani nemá charakter informovanej a vedomej dohody (zmluvy) oboch zmluvných strán s jej všetkými podstatnými zákonnými náležitosťami z ktorých by bolo jednoznačne zrejmé, za akých podmienok a kedy ju môže dodávateľ (veriteľ) aktivovať (t.j. napr. či tak môže veriteľ urobiť už pri prvom alebo ktorom a akom dlhom omeškaní dlžníka a pod.); čo je jej podstatou a dôsledkom (t.j. že veriteľ ju môže aplikovať bez toho, aby sa ohľadom výšky dlžnej sumy uskutočnil súdny prieskum a pod.), t.j. v podstate z nej nevyplývajú žiadne podstatné informácie o dôvodoch vzniku, o aplikácii a dôsledkoch tohto inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy. V danom prípade sa jedná skôr iba o akési formulárové prehlásenie zmluvných strán, že uzatvárajú túto dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorej znenie bolo veriteľom vopred predpripravené a ktoré bolo žalobkyni predložené k podpisu, ktorá toto podpísala bez akéhokoľvek poučenia. Žalovaný ničím právne významným nepreukázal, žeby žalobkyni boli pred jej podpisom poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo znamená uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy; taktiež ani v samotnej dohode o zrážkach zo mzdy sa žiadne poučenie žalobkyne (spotrebiteľa) o dôsledkoch uzatvorenia tejto dohody nenachádza. Žalobkyňa teda nemala k dispozícii jasné a zrozumiteľné informácie umožňujúce jej si vôbec uvedomiť a ani pochopiť podstatu inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy a toľž s ňou vyjadriť slobodný a vážny súhlas, preto okresný súd má za to, že táto dohoda, po jej predbežnom posúdení, je neplatným zmluvným dojednaním.

34. Za danej situácie, kedy žalovaný, aj napriek uvedeným okolnostiam uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, už túto dohodu aktivoval a požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok z jej mzdy, a to na základe takejto neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy, t.j. za situácie kedy žalovaný už podnikol kroky smerujúce k vymoženiu jeho pohľadávky zabezpečenej neplatnou dohodou o zrážkach zo mzdy, je podľa okresného súdu namieste tomuto účastníkovi uložiť povinnosť vo forme zdržania sa použitia takejto dohody, pretože neplatná dohoda o zrážkach zo mzdy nemôže pre žalovaného zakladať žiadne práva, a preto sa žalobkyňa podľa okresného súdu podanou žalobou správne domáhala v zmysle cit. § 137 písm. a) CSP splnenia povinnosti žalovaným vo forme povinnosti zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy.

35. Je potrebné si uvedomiť, že dlžník sa pri realizácii neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom reprezentovaným príjmom dosahovaným za výkon svojej pracovnej činnosti. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či iným nezávislým tribunálom. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd ale spravidla podnikatelia. Prítom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu veriteľa. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal).

36. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že žalovaný nepreukázal splnenie podmienok prípustnosti dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho prostriedku, a to pokiaľ ide o riadne poučenie žalobkyne o následkoch uzavretia takejto dohody o zrážkach zo mzdy a vytvorenie podmienok pre žalobkyňu ako spotrebiteľku, aby mala možnosť túto dohodu odmietnuť. Ako uviedla žalobkyňa v podanej žalobe, žalovaným jej boli predložené listiny na podpis s tým, že ich musela podpísať ak chcela, aby jej bol poskytnutý úver. So zreteľom na všetky uvedené okolnosti a náležité vysvetlenie, ktoré žalobkyňa poskytla, prešlo dôkazné bremeno na vyvrátenie týchto skutočností na žalovaného, ktorý však okolnosti a vysvetlenia uvádzané žalobkyňou nevyvrátil. Z uvedeného plynie záver, že žalobkyňa nebola zo strany žalovaného riadne poučená o podstate a následkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, ktorý záver bez ďalšieho skúmania postačoval na to, aby okresný súd žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

37. Okrem uvedeného, keďže súčasťou dohody o zrážkach zo mzdy z XX.XX.XXXX je aj uvedenie sumy touto dohodou zabezpečeného dlhu žalobkyne, ktorý dlh mal žalobkyni vzniknúť z úverovej zmluvy uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným XX.XX.XXXX, okresný súd v záujme zistenia správnosti (zákonnosti) taktisto v dohode o zrážkach zo mzdy uvedenej sumy dlhu, ako otázku predbežnú skúmal aj otázku zákonnosti úverovej zmluvy z XX.XX.XXXX, tj. či táto obsahovala v tomto rozhodnom čase jej uzavretia všetky zákonom predpokladané a požadované náležitosti, tak ako to vyplýva z cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom absenciu čo i len jednej z nich zákonodarca podľa cit. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Podľa okresného súdu v úverovej zmluve v prvom rade absentuje zákonná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to uvedenie doby trvania úverovej zmluvy, ktorú náležitosť si nemožno zamieňať s údajom o dátume konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to už aj z dôvodu, že ak by zákonodarca mal v úmysle stotožniť tieto dva pojmy, neuvádzal by ich v zákonom znení osve, ako aj z dôvodu, že neuvedením tejto skutočnosti sa úverová zmluva stáva pre spotrebiteľa málo transparentná a výpovedná, keďže spotrebiteľ by mal mať poskytnuté prehľadné informácie o úvere bez potreby použitia kalkulačky (t.j. napr. bez toho aby bol nútený odpočítavať si od konečného dátumu splatnosti počiatočný dátum splatnosti a pod., pozn.), pričom treba mať stále na zreteli, že žalobca poskytuje úverové služby neurčitému počtu klientov na rôznej úrovni vyspelosti, pričom aj spotrebiteľ s priemernými schopnosťami by mal mať reálnu predstavu o dobe, počas ktorej bude zaťažovaný bremenom splácania svojho finančného záväzku pochádzajúceho z úverového vzťahu. Okrem toho od údajov o celkovej dobe trvania úverového vzťahu závisí aj možnosť spotrebiteľa objektívne si overiť aj iné parametre úverového vzťahu, ako napr. maximálnu výšku úrokovej sadzby poskytnutého úveru v tom ktorom rozhodnom období jeho poskytnutia, ktorý parameter závisí od doby trvania úverového vzťahu. V úverovej zmluve z XX.XX.XXXX podľa okresného súdu taktiež absentuje údaj podľa cit. § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch a to uvedenie „referenčnej úrokovej sadzby“, na ktorú by bola naviazaná výška úrokovej sadzby (39,15%) spotrebiteľského úveru a taktiež absentuje náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch a to v súvislosti s, v úverovej zmluve uvedenou ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN), a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, resp. priamo v úverovej zmluve absentuje explicitný a pre spotrebiteľa zrozumiteľný výpočet tejto RPMN na základe údajov platných v čase uzatvorenia úverovej zmluvy s prehľadným uvedením všetkých predpokladov k jej výpočtu použitých. RPMN vyjadruje reálnu cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Je to teda pre spotrebiteľa najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru, pretože okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom ako napr. poplatok za vybavenie účtu, poistenie úveru, ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úroku, a iné, prepočítané na jeden kalendárny rok. Inými slovami RPMN vyjadruje celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Okresný súd má za to, že v danom prípade v úverovej zmluve nie sú v súlade s dikciou cit. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch prehľadne uvedené všetky potrebné údaje, žalovaným (dodávateľom) použité pre výpočet RPMN, pretože nie je úlohou spotrebiteľa hľadať a „pátrať“ v úverovej zmluve, či táto obsahuje všetky potrebné údaje pre výpočet RPMN, o ktorých spotrebiteľ napokon ani len nemá vedomosť, ktoré všetky údaje to sú (teda nevie ani ktoré má hľadať) a aj preto spotrebiteľ má mať prehľadne a na jednom mieste sprístupnené všetky tieto vstupné údaje k výpočtu RPMN použité. S poukazom na cit. § 9 ods. 2 písm. j), § 19 ods. 1, 2 a § 23 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase, má okresný súd za to, že zákon o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom čase uzavretia úverovej zmluvy vyžadoval, aby v úverovej zmluve boli uvedené nie len

predpoklady na výpočet RPMN, ale aj samotný jej výpočet, pretože, ako sa z citovaných noriem javí, výpočet RPMN nie je len internou záležitosťou dodávateľa (veriteľa), ktorý by mal v úverovej zmluve uviesť už len výsledok tohto svojho výpočtu, ale tento výpočet má byť transparentným (prehľadným) s komplexným uvedením vstupných premenných na jej výpočet použitých (aby aj spotrebiteľ vedel ktoré z množstva údajov uvedených v úverovej zmluve sú práve tými, ktoré sú pre výpočet RPMN dôležité), tak aby tento výpočet bol odkontrolovateľným nie len samotným spotrebiteľom v čase uzavretia úverovej zmluvy, ale hlavne a predovšetkým, aby bol odkontrolovateľným aj hocikedy spätne kontrolným orgánom za účelom zistenia, ako a či dodávateľ (veriteľ) v ktoromkoľvek čase postupoval pri výpočte RPMN v súlade so zákonom. Ak by totižto tomu tak nebolo a platilo by, že zákonu by bolo dané zadosť, ak by údaje použité pre výpočet RPMN, bez jej výpočtu, boli uvedené v úverovej zmluve a to na jej rôznych miestach, za ktoré údaje možno považovať výšku úveru, výšku splátky, jej periodicitu a počet, výšku úrokovej sadzby a poplatkov, a ktoré údaje sú v zmysle cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch obligatónnymi náležitosťami úverovej zmluvy už podľa písmen g), i), j) a k) tohto ustanovenia, tak potom by zákonodarca logicky nevyžadoval výpočet RPMN a tieto k výpočtu RPMN použité údaje duplicitne aj podľa písmena j) cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase a už vôbec by neuvádzal v prílohe tohto zákona aj vzorec resp. rovnicu tohto výpočtu RPMN s odkazom na jeho aplikáciu podľa cit. § 19 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase. Samozrejme podľa okresného súdu, aj v tomto prípade platí pri pochybnostiach o obsahu úverových zmlúv, všeobecné výkladové pravidlo uprednostňujúce výklad pre spotrebiteľa priaznivejší.

Pokiaľ ide o v úverovej zmluve uvedený administratívny poplatok za spracovanie a uzatvorenie úverovej zmluvy, okresný súd uvádza, že z úverovej zmluvy nie je zrejším spôsob resp. postup, akým žalovaný k uvedenej sume poplatku dospel, resp. od čoho odvíjal jeho výšku, aby si v prípade matematicky zdatnejšieho spotrebiteľa, tento mohol overiť správnosť výšky tohto poplatku; z úverovej zmluvy nie je zrejme ani to, v čom spočívalo protiplnenie za zaplatenie tohto poplatku, keďže sám žalovaný tento poplatok v úverovej zmluve z 28.11.2013 označil ako „administratívny poplatok“ za poskytnutie úveru. Na tomto mieste je nutné podotknúť, že žalovaný, ktorého podnikateľskou činnosťou je poskytovanie spotrebiteľských úverov širokej verejnosti, si nemohol spravodlivo nárokovať, aby všetky náklady s prevádzkovaním tejto jeho činnosti vykonávané v jeho vlastný prospech za účelom dosiahnutia zisku, hradil spotrebiteľ tak, aby žalovaný v konečnom dôsledku túto svoju činnosť vykonával bez akýchkoľvek nákladov a to doslova využívajúc, resp. zneužívajúc to, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú terminológiu spotrebiteľ nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah a dodávateľ súc si toho vedomý do všeobecných štandardizovaných dojednaní „vpašuje“ aj prehlásenie spotrebiteľa o tom, že je uzrozumený aj s úhradou týchto nákladov, za ktoré sa mu neposkytuje primerané protiplnenie, resp. ani netuší náhradu za aké náklady platí. Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie poskytované spotrebiteľovi v jeho záujme, nie v záujme dodávateľa. V tejto spojitosti okresný súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 z 03.05.2010, podľa ktorého poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné cit. „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchný krajinský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie.“ Okrem toho podľa okresného súdu dojednanie poplatku za poskytnutie úveru nemožno považovať ani za hlavný predmet plnenia, jedná sa iba o podmienené plnenie, resp. o plnenie ktorým žalovaný podmienil hlavný predmet plnenia, t.j. až záväzkom k zaplateniu tohto poplatku žalovaný podmienil poskytnutie úveru žalobkyni ako spotrebiteľovi. Vzhľadom na uvedené, mal okresný súd za to, že poplatok za poskytnutie úveru nebol v úverovej zmluve transparentne a zákonne dojednaný a teda ho v súlade s cit. § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno od spotrebiteľa požadovať.

Na základe vyššie uvedených dôvodov a pri aplikácii citovaných právnych predpisov dospel okresný súd k záveru, že dotknutá úverová zmluva jednako neobsahuje náležitosti ustanovené v cit. § 9 ods. 2

písm. f), i) a j) zákona o spotrebiteľských úveroch, čo má v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobkyni na základe úverovej zmluvy z 28.11.2013 je treba mať za bezúročný a bez poplatkov, a taktiež nezákonným je v nej dojednaný tzv. „administratívny poplatok“, v ktorom dôsledku tak aj celková suma dlhu žalobkyne z tejto úverovej zmluvy tak, ako je uvedená v dohode o zrážkach zo mzdy nie je správna a zákonná, čo bol ďalší z dôvodov, pre ktoré okresný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

38. Podľa § 330 ods. 2 CSP „Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.“

39. Podľa § 333 CSP „Neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.“

40. Podľa § 335 ods. 1 CSP „Neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.“

41. V danom prípade vzhľadom na to, že rozhodnutím vo veci samej bolo žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovené, t.j. nedošlo k jej zamietnutiu, odmietnutiu ani k zastaveniu konania (§ 335 ods. 1 CSP), bolo bez právneho významu rozhodovať o zrušení vo veci uznesením č. k. 8 Csp 134/2019-39 zo 17.12.2019 nariadeného neodkladného opatrenia ktorého, trvanie účinkov bolo obmedzené iba do času právoplatného rozhodnutia vo veci samej (§ 333 CSP).

42. Nad rámec okresný súd dodáva, že vzhľadom k tomu, že v tomto konaní sa žalobkyňa žalobným petitom, ktorým je súd viazaný, domáhala posúdenia platnosti dohody o zrážkach zo mzdy, sa jej námietka premlčania nároku žalovaného plynúceho mu z úverovej zmluvy, ktorého nároku sa v tomto konaní žalovaný voči žalobkyni nedomáha, javí byť nadbytočnou.

43. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

44. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

45. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

46. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa mala plný úspech vo veci, preto jej okresný súd priznal voči v konaní neúspešnému žalovanému 100% nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania. O výške náhrady trov konania okresný súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti

v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.